

Tímár Máté-est volt

(1996. március 11. endrődi könyvtár)

Amikor igazán szép, meleg hangulatú, közönségtől zsúfolt rendezvényen veszek részt szülőfalumban, mindig eszembe jut a kérdés, amelyet néhány évvel ez előtt tettem fel a Hivatalban: - Van egyáltalán kulturális érdeklődés Endrődön?

Aki eljár rendezvényeinkre, az tudja, hogy van. A Békés Megyei Könyvtár dolgozói közül is, ha csak tehetik, eljönnek néhányan. Elmondják, hogy nemcsak a műsor miatt jönnek, hanem a közönség miatt is: közvetlenek, otthonosak a rendezvény, az emberek szeretettel fogadják a vendéget, mindig zsúfolt a könyvtár.

Így volt ez a Tímár Máté-esten is. Nagyon sokan eljöttek a 74. évében lévő írók köszönteni, meghallgatni. Ott voltak a tanyai ismerősök, falubeli barátok, orvosok, cipészek, nyugdíjasok, és - nagy örömünkre - fiatalok is. Eljött a Kulturális Bizottság elnöke, ott voltak a tanárok közül többen, ott voltak az iskolaigazgatók közül: Ladányi Gáborné, Dr. Kovács Béla, Gubucz József. Ott volt a plébános úr is, ott volt az író testvére is, Illés bácsi, és még sokan.

A találkozót Vaszkó Tamás vezette be - endrődi gyerek volt ő is, - aki jelenleg a szeghalmi gimnázium igazgatója. Tímár Máté szeghalmi diák volt, ennek emlékére ajánlotta fel régi iskolájának gyarapodására a legutóbbi köteteinek bevételét. (Amikor a szerelem véget ér, Napáldozatja előtt, ...és a Berettyó folyik tovább...)

A megnyitó szavak után szép élményben volt része a hallgatónak: Kurilláné Vaszkó Ildikó mondott el mély átéléssel egy Tímár novellát Árvai Mari néniről (Hogy a világ előre menjen). Ezután Vaszkó Tamás és Márton Gábor beszélgetett az íróval életéről, irodalomról, majd a közönség kérdezgetett. Arra az egyre vigyáztunk, hogy a politikát messze elkerüljük. Viszont bőségesen esett szó az író élményanyagáról, újverses könyvéről (Lélekváltság), és a regényeiben legjellemzőbb stilisztikai eszközökről: az endrődi tájszólásról. Hiszen az írói életpálya során meghatározó körülmények voltak az édesapa, az édesanya alakja, a tanya népe, életfilozófiája, tiszta erkölce, és az itt beszélt nyelv. Ezért mondhatjuk bátran, hogy **Tímár Máté irodalmi szintre emelte Endrőd nyelvjárását, szókincsét, ország-világnak megmutatta annak szépségét.** Lőrincze Lajos a Mai magyar nyelv története c. kézikönyvében többször idéz az írótól tájnyelvi sajátosságokat. Fontos nekünk mindez. Ahol még megvan, őrizni kell anyanyelvünk gyöngyszemeit, a tájnyelvet. Nekünk az endrődöt kell őrizni, mert ez a miénk. A zárt e-t, a gyönyörű hangtani sajátosságokat, eredeti és találó szólásainkat, tájszavainkat.

A találkozó végén Vaszkó Tamás gratulált az író új verseskötetéhez, és bezárta a rendezvényt. Az író ezután dedikált, és elbeszélgetett az őt körülvevőkkel.

Szép este volt, az irodalom ünnepnapja.

Hornokné Németh Eszter